

GAZETA ZIELONOGORSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok I A B C D

Sobota, 2 grudnia 1950 r.

698

Przedstawiciel Chin Ludowych w RADZIE BEZPIECZEŃSTWA domaga się:

- potępienia rządu USA za zbrodniczą napaść na terytorium Chin
- wycofania wojsk USA z wyspy Taiwan
- zaprzestania bandyckiej agresji w Korei

NOWY JORK (PAP). W poniedziałek odbyło się posiedzenie Rady Bezpieczeństwa z udziałem przedstawicieli Chińskiej Republiki Ludowej. Prowizoryczny porządek dzienny obejmował dwa punkty: 1. skarga na sprawę zbrojnego wtargnięcia na Taiwan, umieszczona na żądanie delegacji Związku Radzieckiego, oraz 2. tzw. „skarga na agresję przeciwko Republice Koreańskiej”.

Na popołudniowym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa jako pierwszy przemawiał przedstawiciel Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej — Wu Hsiu-Czuan.

Przybył tutaj z polecenia Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej — oświadczył Wu Hsiu-Czuan, — aby w imieniu 475-milionowego narodu chińskiego oskarżyć rząd Stanów Zjednoczonych o bezprawny zbrodniczy akt zbrojnej agresji przeciwko terytorium Chin — Taiwanowi i w Wypom Rybackim.

Wu Hsiu-Czuan oświadczył, że Chińska Republika Ludowa powinna była sama złożyć skargę jako stały członek Rady Bezpieczeń-

stwa. Jednakże, wskutek różnych manipulacji i obstrukcji uprawianej przez rząd USA, Chiński Rząd Ludowy dotychczas nie został dopuszczony do ONZ.

Przechodząc następnie do zagadnienia agresji amerykańskiej przeciwko Taiwanowi, Wu Hsiu-Czuan podkreślił, że Stany Zjednoczone wykorzystują wszelkie metody, aby przeszkodzić Radzie w rozpatrzeniu tego zagadnienia. Tylko dzięki sprawiedliwemu stanowisku delegata radzieckiego, który przewodniczył Radzie Bezpieczeństwa w sierpniu oraz stanowisku innych delegacji — sprawa agresji przeciwko Taiwanowi znajduje się w chwili obecnej na porządku dziennym Rady Bezpieczeń-

stwa. Jednakże, wskutek różnych manipulacji i obstrukcji uprawianej przez rząd USA, Chiński Rząd Ludowy dotychczas nie został dopuszczony do ONZ.

W dalszym ciągu przemówienia Wu Hsiu-Czuan oświadczył: „Naród chiński na własne oczy widział jak Taiwan padł ofiarą agresji i jak pożąga agresywnej wojny, podjętej przez Stany Zjednoczone przeciwko Korei, zaczęła zbliżać się do niego.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Imponujące osiągnięcia rolnictwa radzieckiego

MOSKWA (PAP). Rolnictwo radzieckie notuje w r. b. poważne sukcesy. Globalne zbiory upraw zbożowych określa się w roku 1950 na 7.600.000.000 pudów zboża tj. o 300.000.000 pudów więcej niż w okresie przedwojennym.

Globalne zbiory bawełny w ZSRR przekroczyły poziom przedwojenny o przeszło 40 proc., a zbiory buraków cukrowych przekroczyły poziom przedwojenny o 25.000.000 q.

Jeszcze jeden zbrodniarz hitlerowski na wolności

BERLIN (PAP). Agencja ADN podaje, że ostatnio zwolniono z więzienia w Landsberg (Bawaria) kata obozu koncentracyjnego w Mauthausen, byłego SS-mana Doerra. Doerr został skazany za bestialskie zabicie się nad więźniami na karę dożywotniego więzienia.

Zwycięskie walki Koreańskiej Armii Ludowej w rejonie Phenian

LONDYN (PAP). Korespondenci prasy zachodnio-europejskiej donoszą z Korei, że odwrót wojsk amerykańskich i południowo-koreańskich pod silnym naciskiem Ludowej Armii Koreańskiej odbywa się w dalszym ciągu. Według informacji korespondenta Agencji Reutersa, 8 armia amerykańska cofnęła się na linie obronne o 30 km na południe od rzeki Czongczon. Wojska Ludowe zdobyły miasto Kunu-

Oddziały Armii Ludowej znajdują się obecnie w odległości zaledwie 38 km od Phenianu. Dotychczasowa szybka akcja oddziałów Armii Ludowej doprowadziła do otoczenia wielu oddziałów amerykańskich i brytyjskich. Cała 7 dywizja amerykańska została zagrożona kompletnym odcieciem.

Korespondent Francuskiej Agencji Prasowej donosi, że wszystkie oddziały amerykańskie i południowo-koreańskie znajdują się w odwrocie.

Płomienny Trybun Bolszewizmu (Pamięci Sergiusza Kirowa)

Wśród bojowników politycznych, którzy oddali życie za sprawę proletariatu, za szczęście mas pracujących całego świata, jaśnieje piękna postać wybitnego działacza Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) i rządu radzieckiego, Sergiusza Kirowa.

Dnia 1 grudnia 1934 r. Sergiusz Kirow padł na posterunku rewolucyjnym z rąk trockistowsko-bucharinowskiej bandy politycznych skrytobójców i awanturników, którzy zaprzękali się wywładom państw kapitalistycznych.

Sergiusz Kirow, wierny przyjaciel i współbojownik wielkiego Stalina, brał od młodości udział w ruchu rewolucyjnym. Bohaterska, najeżona trudnościami i niebezpieczeństwami działalność zawodowego rewolucjonisty w warunkach konspiracji; szkoła walki w trzech rewolucjach rosyjskich, bezustanna, nieprzejednana walka z oportunistami —

oto droga życiowa Kirowa. Dzięki niezmordowanej działalności na najważniejszych odcinkach budownictwa partyjnego i państwowego, go spodarczego i kulturalnego, Kirow zaskarbił sobie gorącą miłość partii bolszewickiej i całego narodu radzieckiego.

Ten wspaniały organizator, płomienny trybun rewolucji, oddał wszystkie siły realizacji stalinowskiego planu socjalistycznego uprzemysłowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa. Kirow wierzył bezgranicznie w sukces wielkiej sprawy zbudowania komunizmu, w potęgę siły twórcze, które obudziła partia bolszewicka w łonie mas ludowych.

W ostatnim okresie swego życia (1926—1934) Sergiusz Kirow kierował organizacją partii bolszewickiej w Leninradzie i obwodzie leningradzkim. Partia Lenina — Stalina miała wówczas do przezwyciężenia olbrzymie trudności zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Wrogowie leninizmu z Trockim i jego pomocnikami — Zinowiewem, Kamieniewem, Bucharinem — na czele czynili desperackie wysiłki, zmierzające do stordowania budownictwa socjalistycznego, do rozbięcia partii, wpojenia klasie robotniczej niewiary w zwycięstwo socjalizmu w ZSRR.

W tym ciężkim okresie przed oczyma partii i klasy robotniczej w całym blasku ujawniły się wspaniałe zalety bolszewickie Kirowa, sekretarza i członka Biura Politycznego KC WKP(b), kierownika leningradzkich bolszewików. Był on niezłomny i nieustraszony w walce, bezlitosny wobec elementów chwiejnych, niedowiarków i kapitulantów. „Wszystko, co się płcze pod nogami, co waha się i wątpi, winniśmy pozostawić w historycznej przepaści — oświadczył Kirow na XV Zjeździe WKP(b). Nasza droga prowadzi wyłącznie naprzód i wyłącznie ku zwycięstwu!”

Gdziekolwiek zjawiał się Kirow, wszędzie wznosił on z sobą ducha dyscypliny organizacyjnej, zarażał otoczenie bolszewickim optymizmem, oparty na naukowej analizie sytuacji i na bolszewickiej samokrytyce.

Kirow twierdził dumnie, że żadne żywioły przyrody nie są w stanie powstrzymać bolszewików w ich walce o dalszy rozkwit państwa socjalistycznego. Rekojmia tego jest kierownicza rola wielkiej partii Lenina — Stalina w bohater-
skiej walce całego narodu o socjalizm.

„Sprawa nasza, towarzysze, jest niezwykła nie tylko dlatego, że mamy wielką armię budowniczych, lecz również dlatego, że budujemy według planu, opracowanego przez architekta, który nie zboczy ze słusznej drogi historycznej. Naszym architektem jest nasza niezwykła partia bolszewicka, uzbrojona w oręż leninizmu.”

W roku 1934, z trybuny leningradzkiej konferencji partyjnej padły natchnione słowa o wielkim organizatorze i promotorze historycznych zwy-

cięstw narodu radzieckiego — Józefie Stalinie:

„...Od chwili, kiedy pracujemy bez Lenina — mówił Kirow — nie było żadnego zwrotu w naszej pracy, żadnego większego poczynania, hasła, kierunku w naszej polityce, którego autorem byłby nie Towarzysz Stalin, lecz ktoś inny. Cała podstawowa praca... odbywa się według wskazań, z inicjatywy i pod kierownictwem Towarzysza Stalina. ...Nie tylko wielkie zagadnienia, ale zdawałoby się trzęcio — a nawet dziesięcio-rzędne stanowią przedmiot jego zainteresowań, jeśli dotyczy robotników, chłopów i wszystkich ludzi pracy naszego kraju.”

Sergiusz Kirow odznaczał się wyjątkową zdolnością kojarzenia twórczej działalności mas pracujących z ich wychowaniem politycznym, uzbrajaniem ich w oręż marksizmu-leninizmu. Wzywał komunistów do nieprzejednanej walki przeciw wrogom partii i narodu, do bezustannego demaskowania destrukcyjnej działalności trockistowsko-bucharinowskich dwulicowców, którzy przeszli na bezpośredni żołd imperializmu.

Bandyckie zamordowanie Kirowa świadczyło o głębokim upadku moralno-politycznym trockistowsko-bucharinowskich sprzedawczyków i zdrajców.

Organizacje partyjne, wszyscy komuniści stanęli w obliczu konieczności wzmożenia czujności.

„Potrzebny nam jest nie spokój ducha, lecz czujność, prawdziwie bolszewicka, rewolucyjna czujność — podkreślał w swej uchwale KC WKP(b). — Należy pamiętać, że im bardziej beznadziejnie przedstawia się sytuacja wrogów, tym chętniej będą się oni łamać „ostatnich środków”, jako jedynych środków w walce tych bankrutów z władzą radziecką.”

Madre, dalekowzroczne wskazanie leninowsko-stalinowskiego Komitetu Centralnego z ogromną siłą dźwięczy i dziś, kiedy wojownicy o pokój, demokrację i socjalizm odnoszą coraz to nowe zwycięstwa. Reakcjonisi, podżegacze wojny, skazani na zagładę przez bieg rozwoju historycznego, werbują spośród aferzystów i karierowiczów politycznych, spośród panikarskich i chwiejnych elementów społeczeństwa — wykonawców swych nikczemnych zamysłów, których ostrze skierowane jest przeciw masom pracującym. Takie właśnie jest oblicze titowskiej klikki najemnych szpiegów i morderców, którzy zdezerterowali z obozu demokracji i socjalizmu do obozu imperializmu i reakcji.

Takie jest oblicze przywódców prawicowo-socjalistycznych — Bevinów i Spaaków, Saragatów i Schumacherów — jawnie zdradzających sprawę pokoju i demokracji, sprawę klasy robotniczej. Zdemaskowane bandy kontrrewolucyjne Rajka — Kostowa — Patrassanu i ich wsołników, bandyckie zamachy na życie Togliattiego, Duclosa, Tokundy, zamordowanie Julien Lahaut, obrzucanie błotem oszczerstw działaczy ruchu komunistycznego — wszystko to wymaga od partii komunistycznych i robotniczych jak największej czujności rewolucyjnej, bezlitosnego demaskowania śmiertelnych wrogów mas pracujących i walki z tymi wrogami.

Miedzynarodowa klasa robotnicza na zawsze zachowa w swym sercu pamięć o płomiennym trybunie rewolucji — Sergiuszu Kirowie, który złożył swe piękne życie w imię szczęśliwej przyszłości narodu radzieckiego i całej ludzkości.

Postać Sergiusza Kirowa, wiernego ucznia i współbojownika Towarzysza Stalina, stanowiąc będzie po wieczne czasy wzór bolszewickiej skromności, wierności zasadom, bezgranicznego oddania służbie dla narodu, ofiarnej walki o zwycięstwo komunizmu.

Prezydent RP Bolesław Bierut przyjął ambasadora USA

WARSZAWA. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut przyjął dnia 30 listopada br. na audiencji ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej p. Joseph Flacka, który złożył Prezydentowi Rzeczypospolitej listy uwierzytelniające.

Składając listy uwierzytelniające ambasador Joseph Flack oświadczył w swym przemówieniu, że Stany Zjednoczone obserwowały, jak naród polski ze wspaniałą odwagą przechodził ciężką próbę ostatniej wojny i z największą sympatią śledzą dziś nasze dzieło odrodzenia. Ambasador Flack wspominał, że w okresie 1931—32 precował przez pewien czas w Polsce, mając przy tej okazji możliwość poznania wartościowych cech naszego narodu. Toteż z zadowoleniem przywitał obecnie swą nominację na ambasadora Stanów Zjednoczonych w Warszawie.

Wierzę, że głębokie tradycje przyjaźni między narodem polskim i narodem amerykańskim, mimo zakłóceń utworzą sobie skutecznie drogę w służbie pokoju.

Jestem przekonany, że walka narodu polskiego o trwały pokój znajduje odzwierciedlenie w narodzie amerykańskim.

Zycząc Panu, Panie Ambasadorze, owocnego działania w interesie trwałego pokoju, W swych wysiłkach w tym kierunku może Pan liczyć na moją pomoc.

Prezydent R. P. odpowiedział:

Panie Ambasadorze!

Rad jestem przyjąć z rąk pańskich listy uwierzytelniające Pana w charakterze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Po ciężkiej próbie ostatniej wojny, o której Pan wspominał, Panie Ambasadorze, naród polski buduje obecnie swe życie z wielkim zapałem i rozmachem, świadcząc, czym najdobitniej o zwartości całego naszego narodu w walce o pokój i rozkwit naszego państwa — zwartości potęgowanej w obliczu wszelkich usiłowań odrodzenia neo-hitlerowskiego militarysty.

Dr Stefan Jędrzychowski

zastępca przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Akcja ogólnonarodowa o wielkim znaczeniu — Narodowy Spis Powszechny

3 grudnia br. zostanie przeprowadzony w całym kraju Narodowy Spis Powszechny. Narodowy Spis Powszechny obejmuje: 1) spis ludności, 2) spis zamieszkałych mieszkań, 3) spis zamieszkałych nieruchomości (budynków), 4) spis zamieszkałych miejscowości i 5) spis gospodarstw rolnych.

Narodowy Spis Powszechny jest to rodzaj badania statystycznego, przeprowadzonego jednocześnie w całym kraju i pozwalającego obliczyć statystycznie istotne elementy stanu faktycznego, tak jak one się przedstawiają w określonej chwili, jak gdyby z fotograficzną dokładnością. Wszystkie państwa przeprowadzają takie badania co pewien czas, raz na dziesięć, albo i więcej lat, uzyskując w ten sposób wiadomości, niezbędne dla szerszego kierowania sprawami państwa na szereg lat. Tak np. w Polsce przedwojennej takie spisy powszechne odbyły się dwukrotnie — w r. 1921 i w r. 1931. Znaczenie spisu powszechnego jest szczególnie doniosłe w państwie budującym socjalizm i prowadzącym gospodarkę planową, jakim jest nasza Polska Ludowa.

Państwo ludowe w sposób planowy kieruje procesami gospodarczymi, a po to, by kierować nimi w sposób planowy, musi się oprzeć na jak najbardziej dokładnych wiadomościach statystycznych, uzyskanych między innymi drogą spisu powszechnego.

Spis powszechny nie stawia sobie żadnych celów fiskalnych, natomiast po opracowaniu jego wyników, ułatwi opracowanie planów perspektywicznych rozwoju poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej, obliczonych na 15—20 lub więcej lat, ułatwi dokładniejsze opracowanie następnego po Planie Sześcioletnim wieloletniego planu rozwoju gospodarczego kraju, a także umożliwi poprawienie cyfr Planu Sześcioletniego w toku jego wykonania.

Tak np. dokładna znajomość liczby ludności kraju, jej podziału według pici i wieku, jej rozmieszczenia w miastach i na wsi, w poszczególnych województwach i powiatach, posiada podstawowe znaczenie dla zaplanowania rozwoju miasta, budownictwa mieszkaniowego, budowy szkół, przedszkoli, żłobków, szpitali, urządzeń gospodarki komunalnej i innych.

Przewidziane w spisie ludności pytania, dotyczące zawodu, mają na celu zorientowanie nas w strukturze zawodowej ludności kraju, co umożliwi prawidłowe opracowanie planów wzrostu zatrudnienia w przemyśle i w innych gałęziach gospodarki narodowej, a także pozwoli na najbardziej celowe zaplanowanie i organizację szkolnictwa zawodowego i wyższego.

Spis mieszkań i budynków w połączeniu ze spisem ludności pozwoli na najbardziej prawidłowe rozplanowanie wieloletniego budownictwa mieszkaniowego, przewidzianego w Planie Sześcioletnim i w okresie po Planie Sześcioletnim, a w szczególności pozwoli dokładniej zorientować się organom planującym w warunkach mieszkaniowych ludności w różnych częściach kraju.

Ułatwi to zlikwidowanie głodu mieszkaniowego przede wszystkim tam, gdzie jest on najdotkliwszy. Spis ułatwi także równomierniejsze niż dotąd wyposażeń miast i

osiedli w wodociągach, kanalizację, oświetlenie elektryczne, w gaz i centralne ogrzewanie, w środki komunikacji i łączności.

Ogromne znaczenie dla planowania rozwoju naszej gospodarki rolnej będzie miał spis gospodarstw rolnych, obejmujący między innymi takie dane, jak powierzchnia gruntów według tytułu własności i rodzaju użytkowania, zasiewy w 1949—50 r., inwentarz żywy oraz maszyny i narzędzia rolnicze. Dane te mają zasadnicze znaczenie dla planowania pomocy państwa średniorolnym i małorolnym gospodarstwom chłopskim, a w szczególności dla planowania rozwoju rozmieszczenia kontraktacji, dla planowania skupu produktów rolnych przez państwo w skali ogólnokrajowej, dla planowania zaopatrzenia wsi w nawozy sztuczne, w traktory i maszyny rolnicze oraz w inne artykuły przemysłowe, dla planowania rozwoju rolnego przemysłu przetwórczego.

W szczególności należy podkreślić konieczność posiadania dokładnych danych statystycznych w zakresie inwentarza żywego. Brak danych lub niedokładne dane na tym odcinku mogą powodować pewne trudności dla szerokiego mas chłopskich. Tak np. na wiosnę i w lecie tego roku niektórzy chłopcy mieli pewne trudności ze zbytem trzody chlewnej wskutek ograniczonej zdolności przepustowej urządzeń magazynowych organizacji handlowych, chłodzi i przemysłu miejscowego. Gdy by państwo z góry dokładnie znało prawdziwy stan pogłowia trzody chlewnej, tych trudności z pewnością dałoby się uniknąć.

Dokładna znajomość stanu pogłowia posiada kapitalne znaczenie dla planowania dalszego rozwoju hodowli, a w szczególności dla planowania rozwoju bazy paszowej.

Narodowy Spis Powszechny ma za zadanie dostarczyć takich danych, niezbędnych do prowadzenia gospodarki planowej na szereg lat.

W tym świetle jasne jest ogromne znaczenie powołania spisu dla szerokiego mas ludności pracującej, dla klasy robotniczej, dla chłopów, dla całego narodu. Nie jest przypadkiem, że spis powszechny nazywa się narodowym. POSIADA ON GŁĘBOKIE ZNACZENIE DLA ŻYCIA CAŁEGO NARODU, DLA JEGO ROZWOJU, DLA ROZWOJU JEGO SIŁ WYTWÓRCZYCH, JEGO DOBROBYTU I KULTURY.

Jakże głupie i śmieszne, a zarazem niebezpieczne, są rozsiewane przez elementy reakcyjne pogłoski, jakoby spis miał prowadzić do konfiskaty inwentarza, ruchomości itp. Są to oszczerstwa przy pomocy których reakcja usiłuje siać niepokój i panikę, przeszkodzić dalszemu usprawnieniu naszej polityki gospodarczej i naziści na dotkliwie szkody ludzi, dających posłuch tym bezsensownym pogłoskom, szczególnie na wsi.

Narodowy Spis Powszechny nie będzie służyć żadnym doraźnym zarządzeniom gospodarczym. Ze spisem nie będą połączone żadne zmiany ani w polityce podatkowej,

ani w organizacji skupu produktów rolnych, ani w żadnej innej dziedzinie polityki gospodarczej państwa.

Wiadomości, uzyskane przez komisarzy spisowych, odczone są tajemnicą statystyczną i nie mogą być użyte do żadnych innych celów poza obliczeniami statystycznymi. Wypełnione formularze statystyczne zostaną natychmiast odesłane do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, gdzie dane z formularzy zostaną przeniesione na specjalne karty statystyczne, ale bez żadnych nazwisk i adresów, a wstępne formularze zostaną zniszczone. Przeprowadzając spis, państwo nie interesuje się danymi indywidualnymi, odnoszącymi się do poszczególnego, takiego czy innego obywatela, lecz tylko łącznie ogólnymi, wynikowymi dla całej gminy, powiatu, miasta, województwa i wreszcie dla całego terytorium państwowego.

Przeprowadzenie Narodowego Spisu Powszechnego w chwili, kiedy imperialiści w krajach zachodnich usiłują szerzyć psychozę wojenną, stanowi jeszcze jeden dowód

woli pokoju i twórczej pracy ze strony naszego narodu.

Podejmowane przez wroga Polski Ludowej i wszelkie agentury imperialistyczne próby budzenia niepokojów i znieszczenia wyników spisu, spotykają się niewątpliwie z należytyym odporem. 120-tysięczna armia komisarzy spisowych spełni ofiarnie i rzetelnie swój obowiązek, zgodnie z rozporządzeniami i instrukcjami. Wielomilionowe masy obywateli Polski Ludowej, świadome interesów społecznych, spełnią swój obowiązek, udzielą poparcia komisarzom spisowym, odpowiadając rzetelnie i zgodnie z prawdą na pytania objęte spisem.

DZIĘKI ŚWIADOMEJ, OBYWATELSKIEJ POSTAWIE WIELOMILIONOWYCH RZESZ, NARODOWY SPIS POWSZECHNY SPEŁNI SWOJE WIELKIE ZADANIA, KTÓRE SŁUŻĄ SPRAWIE UMOCNIENIA NASZEGO PAŃSTWA I PODNIENIA POZIOMU DOBROBYTU I KULTURY CAŁEGO KRAJU.

(„Trybuna Ludu”)

Americana

Gdy sę podnosi „kurtyna...”

Powrót

Od roku 1907 ukazuje się w Nowym Jorku tygodnik w języku czeskim New Yorkske Listy, założony i redagowany od czterdziestu trzech lat bez przerwy przez Czecha, Karela Laitnera. Czasopismo to jest najpoważniejszym i najbardziej wpływowym organem kolonii czeskosłowackich emigrantów w USA.

I oto Karel Laitner, przebywający obecnie w Pradze, skierował do ambasady amerykańskiej w Czechosłowacji następujący list:

„Panowie, z dniem dzisiejszym rzekam się amerykańskiego obywatelstwa, które posiadałem niemal od pół wieku. Nie mogę i nie chcę żyć w kraju zatrutym psychozą wojenną. Całe doświadczenie długich lat mojego życia postanowiłem oddać celom pokojowego budownictwa.”

W Nowym Jorku oczekuje się zamknięcia przez władze tygodnika New Yorkske Listy. (if)

Pierwsza kromka chleba z masłem

„Pyszne, to białe na kromce. Nigdy jeszcze tego nie jadłem” — mówi francuski chłopczyk z Saint-Quen, który po raz pierwszy w życiu, będąc na koloniach letnich, skosztował masła.

Podczas gdy prorożadę pismo „Epoque” głosi, że spożycie masła we Francji jest „za wysokie” i utrudnia wykonanie planów finansowych.

Znamy to, znamy. Już Hitler mówił: „Armata zamiast masła”.

Wielki Amerykanin

W Izbie Reprezentantów poseł Mac Cormack, przewodniczący grupy parlamentarnej tzw. demokratów, prosił zebranych o uznanie zasług swojego kolegi, Maya, którego nazwał „wielkim Amerykaninem”.

May jest h. przewodniczącym Komisji Sił Zbrojnych. Chwilowo znajduje się w więzieniu federalnym, gdzie ma „spędzić” jeszcze 8 miesięcy.

Zdarzyło mu się nieszczęście: nie zdołał ukryć ła-pówki 53 000 dolarów, która otrzymał za pomoc w zdobyciu zamówień wojennych przez kilka spółek akcyjnych.

Mac Cormack przyznaje, że jego przyjaciel May zachował się „nieostrożnie”, ale uważa, że nie powinien być zostawiony „na podstawie pojedynczego wypadku”. Zdanie Mac Cormacka podziela wielu kongresmanów. (if)

W. Płatkowski

Wskazania, które zostały zrealizowane

(W 15 rocznicę przemówienia Tow. Stalina na Naradzie Kombajnerów i Kombajnerek)

15 lat temu, 1 grudnia 1935 r., Towarzysz STALIN wygłosił przemówienie na naradzie produkcyjnych kombajnerów i kombajnerek ZSRR. W przemówieniu tym wódtę narodu radzieckiego wytyczył szereg zadań rozwoju gospodarki ZSRR i wykazał, jakie niewyczerpane możliwości szybkiego rozwoju rolnictwa i stworzenia obfitości produktów w kraju zapewnia ustroj kołchozowy.

STALIN jest twórcą ustroju kołchozowego w ZSRR. Na podstawie stalinowskiej teorii kolektywizacji, partia bolszewicka w niebawym krótkim czasie zrealizowała program socjalistycznej przebudowy rolnictwa.

Już w pierwszych latach istnienia ustroju kołchozowego zalety jego znalazły wyraz w szybkim wzroście produkcji rolniczej, zwłaszcza produkcji zbóż. W swym przemówieniu JÓZEF STALIN zaznaczył, że już w roku 1935 produkcja zbóż wyniosła ponad 5,5 miliarda pudów, podczas gdy w Rosji przedrewolucyjnej wynosiła ona nie więcej, niż 4—5 miliardów pudów.

„Jak na dziś — oświadczył Towarzysz STALIN — jest to oczywiście niewiele, ale nie możemy poprzestać na dniu dzisiejszym. Powinniśmy myśleć również o jutrze, o najbliższej przyszłości. Już obecnie powinniśmy czynić przygotowania, aby w najbliższej przyszłości, za jakieś 3—4 lata, doprowadzić produkcję zbóż do 7—8 miliardów pudów rocznie”.

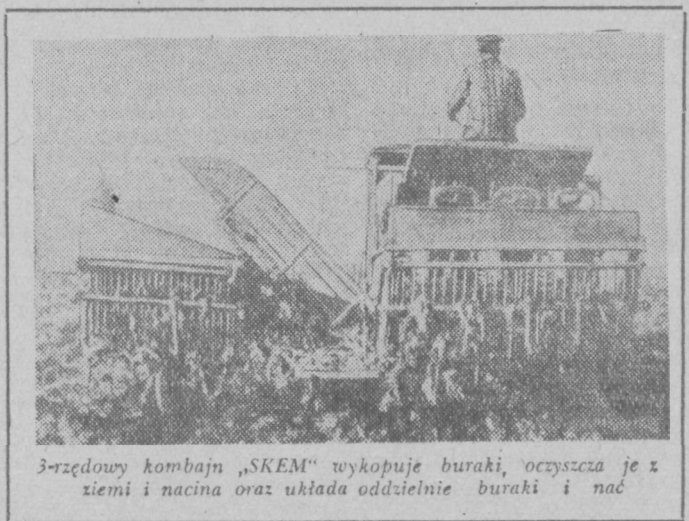
JÓZEF STALIN wykazał, że konieczność produkcji 7—8 miliardów pudów zbóż rocznie podyktowana jest gruntownymi przemianami, jakie zaszły w ZSRR w wyniku uprzemysłowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa. Zwiększenie zapotrzebowania na zboże spowodowało zarówno bujny rozwój przemysłu i miast, wzrost ludności miejskiej, jak i fakt podniesienia się stopy życiowej ludności wsi.

„Obecnie na wyżywienie pracujących chłopów — powiedział Towarzysz STALIN — potrzebujemy więcej zboża, niż w dawnych czasach, bowiem wieczorajsi biedacy, a dzisiejsi kołchoźnicy, którzy zaspodarowali się w kołchozach, powinni mieć dostateczną ilość zboża, aby dostatecznie żyć. Wiecie, że mają to zboże i będą go mieć jeszcze więcej”.

W przemówieniu, wygłoszonym na Naradzie Kombajnerów, Towarzysz STALIN wykazał, że jedynie wielka, zorganizowana na zasadach socjalistycznych, produkcja

Tak więc przy zorganizowaniu sprzętu kombajnami na 100 milionach ha kraj zyska miliard pudów zboża.

Przemówienie JÓZEF STALINA wygłoszone na Naradzie Kombajnerów, stało się dla kołchozowego chłopstwa i całego narodu radzieckiego programem walki o pomyślne rozwiązanie zagadnienia zbożowego, o stworzenie trwałej bazy żywnościowej i surowcowej. Od tego czasu minęło 15 lat. W tym okresie naród radziecki osiągnął wspaniałe sukcesy na polu rolnictwa.

3-rzędowy kombajn „SKEM” wykopuje buraki, oczyszcza je z ziemi i nacina oraz układa oddzielnie buraki i nad

rolnictwa umożliwiła pomyślne rozwiązanie zagadnienia zbożowego w kraju.

Oddanie do dyspozycji kołchozów i sowchozów dostatecznej ilości odpowiednich do uprawy gruntów i nowoczesnego sprzętu technicznego, stworzenie licznych kadr rolniczych, umiejących się obcho-dzić z nowym sprzętem technicznym, oto — jak zaznaczał JÓZEF STALIN — niezbędne warunki wzrostu produkcji zbóż do 7—8 miliardów pudów rocznie.

Szczególny nacisk położył JÓZEF STALIN na zastosowanie kombajnów w rolnictwie oraz na wyszkolenie licznych kadr kombajnerek. Praktyka wykazała, że sprzęt kombajnowy daje z każdego hektara około 10 pudów ziarna więcej niż sprzęt, przy pomocy żniwiarów,

Narodowej regularnie zapracowywał front i zaplecze w żywności.

Zalety ustroju kołchozowego zbliżyły w całej pełni w okresie wojennym. Jedynie rolnictwo socjalistyczne było w stanie w tak krótkim czasie przywrócić przedwojenny poziom produkcji i zapewnić jej dalszy wzrost. Już w roku 1949 produkcja globalna rolnictwa ZSRR przekroczyła poziom roku 1940. W roku 1950, mimo niesprzyjających w wielu rejonach warunków atmosferycznych, plony globalne upraw zbożowych wyniosły 7,6 miliarda pudów, a więc o przeszło 300 milionów pudów więcej, niż w roku 1940.

Partia bolszewicka i rząd radziecki realizują cały system zarządzeń, mających na celu zapewnienie dalszego potężnego rozwoju rolnictwa: Zaopatruje się rolnictwo w coraz większą ilość nowoczesnego sprzętu technicznego, popularyzuje najnowsze zdobycze radzieckiej agronomii, wychowuje pieczołowicie liczne kadry pracowników rolnictwa.

Chłostwo radzieckie wraz z całym narodem realizuje z entuzjazmem stalinowski plan przeobrażenia przyrody. Wykonuje się z nadzwyczajnymi planami sadzenia ochronnych pasów leśnych, zakładania stawów i zbiorników wodnych, szerokiej sieci kanałów i systemów nawadniających. Budowa olbrzymich elektrowni wodnych na Woltzie i Dnieprze oraz gigantycznych kanałów i olbrzymiego systemu nawadniającego na obszarze ponad 25 milionów ha otwiera przed rolnictwem radzieckim nowe wspaniałe perspektywy rozwoju.

Realizowana w ZSRR akcja scalania kołchozów stwarza warunki wydajniejszej eksploatacji maszyn rolniczych i stosowania najnowszych zdobyczy agronomii.

Pod kierownictwem partii bolszewickiej, pod wodzą wielkiego nauczyciela JÓZEF STALINA, naród radziecki kroczy niezachwianie do celu, jakim jest stworzenie obfitości produktów w kraju — jednej z przesłanek zwycięstwa komunistów w latach Wielkiej Wojny

